

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3297/2024. (VII. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.385/2023/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselői (Ormai, Papp, Czike és Társai CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang LLP Ügyvédi Iroda; Bibók Ügyvédi Iroda; Okányi Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Okányi Zsolt) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére hivatkozással előterjesztett alkotmányjogi panaszában – a Fővárosi Ítéltábla 1.Kpkf.750.979/2022/2. számú, a Fővárosi Törvényszék 103.K.702.731/2022/7. számú végzésére és a Budapest Főváros Kormányhivatalának BP-05/200/1537-9/2020. számú határozatára is kiterjedően – a Kúria Kfv.V.37.385/2023/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a támadott bírói döntések az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó külföldi székhelyű légitársasággal szemben Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: alperes vagy hatóság) 2020. február 18. napján hivatalból fogyasztóvédelmi eljárást indított egy, az indítványozó által üzemeltetett járat késése miatt. Az alperes az eljárás megindításáról szóló értesítést az adatpótlásra felhívó végzéssel (a továbbiakban: végzés) együtt magyar és angol nyelven 2020. február 19-én postázta az indítványozó székhelyére, és azt egyúttal elektronikus úton is megküldte az indítványozónak. A végzés 8 napos határidőt szabott a nyilatkozat megtételére, tájékoztatást tartalmazott arról, hogy az ügyintézésre nyitva álló határidő 60 nap, és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 87. § (1)–(3) bekezdését idézve kézbesítési megbízott bejelentésére is felhívta az indítványozót. Az Ákr. 6. § (1)–(2) bekezdését idézve utalt a jóhiszemű eljárás követelményére és a bizalmi elvre, valamint a kapcsolattartás általános szabályai alapján arra is, hogy – törvény eltérő rendelkezése hiányában a hatóság tájékoztatása alapján – az ügyfél választja meg a kapcsolattartás formáját. A postai úton küldött végzést az indítványozó 2020. február 26. napján átvette.
- [4] 2020. április 17. napján az indítványozó nevében fellépő ügyvéd elektronikus úton határidő-hosszabbítás iránti kérelmet terjesztett elő, amelyhez meghatalmazást nem csatolt. Az indítványozó jogi képviselője a 2020. április 20. napján kelt meghatalmazását 2020. április 21-én – hivatali időn túl – 17 óra 49 perckor elektronikus úton küldte meg az alperesnek.
- [5] A hatóság a 2020. április 21-én kelt, és ugyanezen a napon az indítványozó címére postázott BP-05/200/1537-9/2020. számú határozatával (a továbbiakban: határozat) 200 000 000 forint összegű fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki és kötelezte az indítványozót arra, hogy a jövőben járatkésés, járatlórés és beszállás visszautasítása esetén tegyen eleget az utasok irányában fennálló ellátási és tájékoztatási kötelezettségének. Az alperes a határozathoz mellékelte egy angol nyelvű levelet, melyben tájékoztatta az indítványozót a bírság kiszabásáról, az előírt kötelezettségről, valamint arról, hogy a határozattal szemben az Ákr. 14. §-a szerint van helye jogorvoslatnak. A határozat és a tájékoztatás kézbesítésére 2020. április 30. napján került sor. Az indítványozó állítása szerint a határozatot 2020. június 12-én továbbította jogi képviselőjének.
- [6] Az alperes az indítványozó jogi képviselőjét 2020. április 22. napján kelt levelével tájékoztatta arról, hogy a határozatot a meghatalmazás csatolása előtt már meghozta és az indítványozó külföldi székhelyére megküldte. Az elektronikus úton megküldött tájékoztatást a jogi képviselő 2020. május 8. napján töltötte le.

- [7] 2.2. Az indítványozó a 2020. június 29. napján előterjesztett keresetlevelében elsődlegesen a határozat megváltoztatását, a jogsértés megállapításának mellőzését, másodlagosan a bírság mérséklését kérte. Álláspontja szerint a keresetindítási határidő valójában el sem kezdődött, mert az alperes a határozatot jogi képviselője részére nem küldte meg, s így annak szabályszerű kézbesítésére sem kerülhetett sor. A keresetindításra nyitva álló 30 napos határidő a jogi képviselő tudomásszerzésével veszi kezdetét, aki a határozatot – kézbesítés hiányában – az indítványozótól 2020. június 12. napján vette át, ekképpen a keresetlevél benyújtására határidőben került sor.
- [8] A határidő elmulasztásának megállapítása esetére az indítványozó igazolási kérelmet is előterjesztett. Ebben önhibájának hiányát igazoló okként a határozat közlésének szabálytalanságára, a teljes, jogorvoslatokra is kiterjedő angol nyelvű változat közlésének elmaradására, továbbá a koronavírus-világjárvány okozta szigorú, 2020 márciusában bevezetett korlátozásokra, a légiközlekedési ágazatot érintő, ügyvitelt nehezítő és a járatlásokból adódó többletterhekre hivatkozott.
- [9] Az alperes a keresetlevelet nem továbbította a bírósághoz, azt az indítványozó 2022. július 26-án közvetlenül a bíróságon is előterjesztette. Az ennek nyomán indult eljárásban az alperes 2022. augusztus 11-én kelt védiratának mellékleteként csatolta a 2020. június 29-én előterjesztett keresetlevelet.
- [10] A Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 21-én kelt, 103.K.702.731/2022/7. számú végzésével az igazolási kérelmet elutasította, mert arra a következtetésre jutott, hogy a mulasztás a jogi képviselő hibájára volt visszavezethető. Ezzel együtt a keresetleveleket visszautasította. A végzés indokolása szerint a határozat közlése az indítványozó részére 2020. április 30-án szabályszerűen megtörtént, a keresetlevél benyújtására nyitva álló határidő 2020. június 2. napján lejárt, ezért a 2020. június 29-én előterjesztett keresetlevél elkésett. A 2022. július 26-án közvetlenül a bíróság előtt előterjesztett keresetlevél pedig – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 39. § (3) bekezdésére figyelemmel – nem tekinthető szabályszerűen benyújtottnak.
- [11] Az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2023. március 8. napján kelt, 1.Kpkf.750.979/2022/2. számú döntésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Utalt arra, hogy a jogi képviselő eljárásba történt bejelentkezésekor – 2020. április 17. napján – nem pusztán nem csatolta a meghatalmazását, de nem is rendelkezett azzal, részére az indítványozó csak 2020. április 20. napján adott meghatalmazást. A másodfokú bíróság a hatósági eljárás során felmerült hibákat (a hiánypótlás kibocsátásának, a képviselő visszautasításának hiánya, a külföldi székhelyű társaság részére magyar nyelven küldött határozat, a számára értett nyelven biztosított tájékoztatás elégtelensége) azonosította. Megállapította azonban, hogy a határozat közlésének hatályosságát nem érinti az, hogy az alperes a meghatalmazás csatolása érdekében nem bocsátott ki hiánypótlási felhívást, illetve az indítványozó jogi képviselője eljárását nem utasította vissza. Rámutatott arra, hogy ezek az ügy érdemére tartozó kérdések, amelyek vizsgálatára a keresetlevél pergátló akadály (elkésztett előterjesztett keresetlevél) miatt történő visszautasítására tekintettel nem volt lehetőség.
- [12] Az indítványozó által előterjesztett igazolási kérelmet értékelve arra a következtetésre jutott, hogy annak elutasítása megalapozott volt. E körben kiemelte az ítéltábla, hogy az alperes az indítványozó jogi képviselőjét 2020. április 22. napján kelt levelével tájékoztatta arról, hogy a határozatot már a meghatalmazás csatolása előtt meghozta és az indítványozónak megküldte. E tájékoztatást a jogi képviselő 2020. május 8-án letöltötte, azonban nincs adat arra nézve, hogy ennek ismeretében intézkedett volna, ami az önhiba hiányát, a véltenséget kizárja.
- [13] A Fővárosi Ítéltábla döntése rámutatott arra is, hogy a 2022. július 26-án, közvetlenül a bíróságnál előterjesztett keresetlevél az eredetileg a közigazgatási szervhez benyújtott keresetlevélhez kapcsolódik, ezért osztja annak jogi sorsát. Az a körülmény, hogy az utóbbi előterjesztésére – a Kp. 40. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – az alperes mulasztása okán került sor, nem hat ki az elsőfokú bíróság döntésére, amely a keresetlevél elkésztésének jogkövetkezményeit alkalmazta.
- [14] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, a Kúria azonban a 2023. szeptember 21. napján kelt, Kfv.V.37.385/2023/9. számú végzésével a jogerős döntést részben eltérő indokolással hatályában fenntartotta. Egyetértett a jogerős döntésben írtakkal annyiban, hogy a joghatályos közlés a felperes részére jogszerűen történt meg. Mindemellett kifejtette, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz való joga sérelmének vizsgálata a keresetlevél, illetve az igazolási kérelem alapján az Alaptörvény 28. cikkére figyelemmel nem volt mellőzhető, és a másodfokú bíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a felperes által állított eljárásjogi szabálysértések, illetve az eljárás minőségével kapcsolatos érvek, a per érdemi kérdései vizsgálatának a pergátló akadály okán nem volt helye.
- [15] Egyetértett a jogerős döntés azon megállapításával, hogy a keresetlevél késedelmes előterjesztésére nem az alperes jogi képviselő igazoltatásával kapcsolatos eljárásjogi mulasztása következtében került sor. Az alperesi tájékoztatás megfelelt az eljárási szabályoknak és tekintettel volt az ügyfél külföldi státuszára is, azáltal, hogy angol nyelvű összefoglalót is mellékel a magyar nyelven hozott határozathoz, elősegítve ezzel az indítványozó jogorvoslati jogának gyakorlását. Rámutatott, hogy az eljárás megindításakor az alperes a hatékonyabb kommu-

nikáció érdekében kézbesítési meghatalmazott megjelölésére is felhívta az indítványozót. A Kúria utalt arra, hogy a keresetlevelet az alperes ugyan jelentős – mintegy kétéves késedelemmel – terjesztette a bíróság elé, azonban ez a mulasztás a keresetlevél elkészített benyújtásának a kimentésére nem alkalmas.

- [16] Összességében, az alapjogi szempontú vizsgálat eredményeként a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a tisztességes eljárás követelményei a közigazgatási eljárás során és a bírósághoz fordulás joga szempontjából is teljesültek. Az, hogy a jogi képviselő és a felperes a közöttük fennálló ügyvédi megbízás ellenére nem működtek hatékonyan együtt a bírósági jogorvoslat érdekében, kívül esik a hatósági eljárás keretein. A hatósági eljárás tehát kielégítette a *fair trial* követelményeit, az eljárás minősége miatt a hatékony jogorvoslathoz, illetve a nyelvhasználathoz köthető alapjogi jogsérelem a felperest nem érte.
- [17] 3. A fenti előzmények után előterjesztett alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmét állította.
- [18] 3.1. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét az indítványozó elsősorban abban látja, hogy a hatóság jogellenesen megfosztotta a jogi képviselőhöz való jogától. Jogi képviselője 2020. április 17-én a nevében nyilatkozatot tett, ezért a hatóságnak vagy vissza kellett volna utasítani az eljárását vagy hiánypótlás keretében fel kellett volna szólítani őt képviselői joga igazolására. Az indítványozó álláspontja szerint a tisztességes ügyintézéshez való jog sérelmét eredményezi továbbá, hogy az alperes a határozatot közvetlenül neki, s nem jogi képviselőjének kézbesítette. Ebből következően a szabálytalan közlés joghatás kiváltására nem alkalmas.
- [19] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmére vezet az is, hogy a hatóság a határozatot magyar nyelven küldte meg, ahhoz csak egy összefoglalót mellékel angol nyelven. Álláspontja szerint az alperes köteles lett volna az eljárás során hozott összes döntését – így a határozatot is – teljes terjedelmében lefordítani az indítványozó által ismert angol nyelvre, annak érdekében, hogy a magyar nyelvet nem beszélő ügyfél ne szenvedjen hátrányt nyelvismeret hiánya miatt.
- [20] 3.2. Az indítványozó olvasatában az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmét az eredményezte, hogy a bíróságok nem ismerték fel a hatósági eljárás során előzőekben említett, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét jelentő szabálytalanságokat, és ekként azokat nem is orvosolták. Ezen túlmenően az ügyben eljáró bíróságok a keresetindítási határidőt tévesen az indítványozó és nem a jogi képviselője részére történt átadástól – 2020. június 12. – számították. A jogorvoslathoz való jog sérelmét okozza az is, hogy a hatóság a határozatot magyar nyelven közölte, és az ahhoz mellékel angol nyelvű összefoglaló, a jogorvoslatról való tájékoztatás a fordítás pontatlansága miatt az indítványozó munkatársai számára értelmezhetetlen volt. Az indítványozó nézete szerint a jogorvoslathoz való jog sérelmét súlyosbította, hogy a bíróságok elutasították az igazolási kérelmét.
- [21] 3.3. Az indítványozó szerint a jogi képviselethez való jogától való megfosztása, a kézbesítés szabálytalansága és ennek okán keresetlevelének elkészítésre hivatkozással való visszautasítása az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát jelentő *contra legem* és *contra constitutionem* jogalkalmazás tilalmának sérelmét is eredményezte.
- [22] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [23] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntésekkel szemben az indítványozó 2023. július 3. napján előterjesztett és az Alkotmánybíróságon IV/1570/2023. számon iktatott alkotmányjogi panasz befogadását, a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásra tekintettel az Alkotmánybíróság – az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján, egyesbíróként eljárva – visszautasította. Az Ügyrend 32. § (4) bekezdése szerint, ha a határidőben benyújtott alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárás okán utasította vissza, a Kúria felülvizsgálati eljárást lezáró határozatának kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül ismételt benyújtható az alkotmányjogi panasz. Az indítványozó a Kúria felülvizsgálati kérelmét visszautasító végzését 2023. október 18. napján vette át, alkotmányjogi panaszát pedig 2023. december 18. napján, határidőben terjesztette elő.

- [24] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében írtak szerint alkotmányjogi panasszal az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés támadható. A keresetlevelet visszautasító végzés befejezi az eljárást, így az alkotmányjogi panasz e tekintetben kielégíti az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglalt feltételt. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az igazolási kérelmet elutasító vagy annak helyt adó végzés nem az eljárás egészére vonatkozik, hanem egy eljárásjogi kérdésben foglal állást. Nem a per érdemében hozott, illetve a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, ezért az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott feltételnek nem felel meg, így az alkotmányjogi panasz tárgya nem lehet {3349/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [8]–[9]; 3507/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [27]}. Ugyanakkor az indítványozó által sérelmesnek tartott helyzet az igazolási kérelmet elutasító végzéssel együttesen jött létre, ezért indokolt a keresetlevelet visszautasító végzést az igazolási kérelmet elutasító végzéssel együtt alkotmányossági vizsgálat alá vonni {lásd hasonlóan: 3149/2019. (VI. 26.) AB határozat, Indokolás [18]}. Az Alkotmánybíróság ezért a befogadás további feltételeinek fennálltát ennek figyelembevételével végezte el.
- [25] 4.3. Az indítványozó jogi képviselője szabályszerű meghatalmazást csatolt. Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [26] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat hordoz, így azokra alkotmányjogi panasz alapítható {16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21]; 3093/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [15]}, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései szerinti alapjogok egyaránt megilletik a nem természetes személyeket is {3064/2022. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [1], [22]}.
- [27] 4.4. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében rögzített, a kérelem határozottságára vonatkozó követelménynek részben felel meg. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve a sérelmezett bírói döntést, és kifejezetten kéri a megsemmisítését. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozó pusztán az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (7) bekezdése körében előadott érvek megismétlésével támasztotta alá, és bár utalt néhány alkotmánybírósági döntésre, önálló érvelést nem adott elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető, önálló indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek, ekként nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd: 3090/2019. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [19]; 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]}. A kifejtettek alapján az indítványozó kérelme az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében meghatározott feltételeknek csak részben, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában felel meg, a XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított részében az indítvány érdemben nem vizsgálható.
- [28] 5. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [29] 5.1. Az Alkotmánybíróság először a XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmére alapított indítványi elemet vizsgálta meg.
- [30] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint: „a bírósági eljárást megelőző hatósági eljárásban hozott érdemi döntés alkotmányossági felülvizsgálatát akkor végezheti el, ha az indítványban állított jogsérelem a hatósági döntés folytán következett be {pl. 22/2017. (IX. 11.) AB határozat, Indokolás [26]}. Ennek feltétele ugyanakkor, hogy a közigazgatási döntés alapjog-sértő voltát a felülvizsgálati eljárásban a bíróság elmulasztotta felismerni” {3093/2018. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [43]}. Bíróság kizárólag akkor sértheti meg az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogosultságot, ha a közigazgatási döntés alapjogsértő voltát a felülvizsgálati eljárásban nem ismeri fel.
- [31] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján kizárólag a bírói döntés alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára, a bírói

- döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére jogosult, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a bíróságok jogértelmezését – különösen, ha az értelmezés a Kúria határozatában jelenik meg – el kell ismernie {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. „Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben előadott érveit, a hatósági eljárás során felmerült hibákat (a hiánypótlás kibocsátásának vagy a képviselő visszautasításának hiánya, a külföldi székhelyű társaság részére magyar nyelven küldött határozat, a számára értett nyelven biztosított tájékoztatás elégtelensége) a jogerős döntés azonosította. Ezek alapjogi szempontú értékelését a Kúria érdemben elbírálv a felülvizsgálati kérelmet elvégezte. Ennek során az indítványozó érveit részletesen, az Alaptörvény 28. cikkével összhangban értékelve jutott a 2.2. pontban írtak szerint arra a következtetésre, hogy a közigazgatási eljárás kielégítette a tisztességes hatósági eljárás követelményét.
- [33] A fentiek alapján jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem vetett fel olyan alaptörvény-ellenes jogértelmezést, amely alapvető alkotmányos jelentőségű kérdés vagy a bírói döntés alaptörvény-ellenességének kételyét támasztaná alá, ekképp megalapozhatná a tisztességes hatósági eljárás sérelmére alapított indítványi elem érdemi vizsgálatát.
- [34] 5.2. Az Alkotmánybíróság a következőkben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jog sérelmére alapított indítványi elemet vizsgálta meg.
- [35] Az indítványozó szerint a jogorvoslathoz való joga sérelmét egyrészt az eredményezte, hogy a bíróságok nem ismerték fel az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését sértő szabálytalanságokat, és ekként azokat nem is orvosták. Az Alkotmánybíróság az ismétlések elkerülése végett e helyütt utal az 5.1. pontban írtakra. Az indítvány ezen eleme valójában az eljáró bíróságok jogértelmezését vitatja, szakjogi, és nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó, alkotmányossági kérdést feszeget. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]; megerősítette: 3152/2023. (III. 27.) AB végzés, Indokolás [26]}.
- [36] A jogorvoslathoz való jog sérelmét látja másrészt az indítványozó abban is, hogy a hatóság a határozatot magyar nyelven közölte, és az ahhoz mellékelte angol nyelvű összefoglaló, a jogorvoslatról való tájékoztatás, a fordítás – állított – pontatlansága miatt az indítványozó munkatársai számára értelmezhetetlen volt. Az indítványozó ezen érvelését a Kúria is értékelte. Kifejtette, hogy az eljárás megindításáról az indítványozó részletes, általa is értett nyelven kapott tájékoztatást, majd az indítványozó külföldi státuszára tekintettel a határozathoz mellékelte angol nyelvű összefoglaló éppen a jogorvoslati jog gyakorlását segítette elő.
- [37] Az indítványozó a jogorvoslathoz való jog sérelmét harmadrészt abban látja, hogy az ügyben eljáró bíróságok a keresetindítási határidőt a határozat indítványozó részére történt kézbesítéstől és nem attól az időponttól számították, amikor a határozatot átadta jogi képviselőjének. Ezt súlyosította az igazolási kérelem elutasítása.
- [38] Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság utal egyrészt arra, hogy annak megállapítása, hogy mikor került sor a határozat kézbesítésére olyan – a tényállás megállapítása körébe tartozó – kérdés, amelynek felülvizsgálatára nincs módja. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint ugyanis a „tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat” {3184/2023. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [27]}. Másrészt utal arra is az Alkotmánybíróság, hogy az igazolási kérelmet elutasító ítéleti rendelkezéssel szemben az indítványozónak – két fórumon is – volt módja jogorvoslatot élni, amely jogával élt is.
- [39] 6. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét alátámasztaná, ezért nem felel meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, visszautasította.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2800/2023.

